

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 marca 2019 roku, znak (...)- (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że P. Ż. jako osoba współpracująca z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą u płatnika składek J. Ż. nie podlega od dnia 25 lipca 2018 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ze zgromadzonych w postępowaniu wyjaśniających dokumentów wynika, że płatnik składek J. Ż., prowadzący działalność gospodarczą, zgłosił ubezpieczoną do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego i wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 25 lipca 2018 roku, jako osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. W krótkim okresie od dokonania zgłoszenia do ubezpieczeń, P. Ż. wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od dnia 15 listopada 2018 roku w związku z jej niezdolnością do pracy przypadającą w okresie ciąży. W ocenie organu rentowego P. Ż. być może udzielała mężowi okresowej pomocy w prowadzonej przez niego działalności, jednakże nie można jej traktować w kategoriach współpracy rodzącej obowiązek ubezpieczenia.

W konsekwencji organ rentowy uznał, że płatnik dokonał zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych z tytułu współpracy przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej wyłącznie w celu uzyskania przez ubezpieczoną świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

(decyzja ZUS, akta rentowe k. 289 – 293)

P. Ż. w dniu 14 maja 2019 roku złożyła odwołanie od powyższej decyzji i wniosła o jej zmianę, ewentualnie ponowne rozpatrzenie sprawy. Ubezpieczona wskazała, że nie zgadza się z zaskarżoną decyzją, ponieważ jest dla niej krzywdząca, albowiem faktycznie wykonywała ona od 25 lipca 2018 roku prace i zadania powierzone jej przez męża, a związane z prowadzoną przez niego działalnością. Dodatkowo wskazała, że podała organu rentowemu listę świadków mogących potwierdzić ten fakt, jednakże nie wie, czy zostali oni przesłuchani.

(odwołanie, k. 3 – 4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację podniesioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie, k. 6 – 7)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

P. Ż. ma 30 lat, posiada wykształcenie wyższe niepełne. Do maja 2016 roku pracowała w charakterze menadżera restauracji, a następnie przebywała na zwolnieniu chorobowym w okresie ciąży oraz urlopie macierzyńskim. Po jego zakończeniu kobieta nie podjęła ponownie pracy zarobkowej, ponieważ od 2018 roku zaczęła pomagać mężowi przy prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

(przesłuchanie P. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 3:19-30:10, k. 51)

Płatnik składek J. Ż. od dnia 26 listopada 2012 roku prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą: (...). Przedmiotem działalności jest sprzedaż hurtowa owoców i warzyw. W ramach swojej działalności zajmuje się skupem owoców i warzyw od lokalnych rolników oraz grup producenckich, a także importuje je zza granicy, celem dalszej odsprzedaży.

(przesłuchanie J. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 30:10-39:12, k. 51 – 52)

P. Ż. w dniu 25 lipca 2018 roku została zgłoszona przez J. Ż. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych: emerytalnego, rentowego, wypadkowego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, z podstawą wymiaru składek za lipiec 2018 roku w kwocie 677,42 złotych, za sierpień 2018 roku w kwocie 3.000 złotych, za wrzesień 2018 roku w kwocie 3.000 złotych, za październik 2018 roku w kwocie 3.000 złotych oraz za listopad 2018 roku w kwocie 1.400 złotych.

(okoliczności bezsporne)

W chwili zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych P. Ż. nie była w ciąży.

(karta ciąży, k. 55 – 56)

Współpraca P. Ż. przy prowadzonej przez jej męża pozarolniczej działalności gospodarczej rozpoczęła się w 2018 roku, przy czym zakres wykonywanych przez nią czynności uległ zwiększeniu w drugiej połowie 2018 roku. Zgłoszenie P. Ż. do ubezpieczeń społecznych jako osoby współpracującej od dnia 25 lipca 2018 roku wynikało z planów powiększenia rodziny oraz porady uzyskanej od księgowej J. Ż. w tym zakresie.

(przesłuchanie P. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 3:19-30:10, k. 51; przesłuchanie J. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 30:10-39:12, k. 51 – 52)

P. Ż. po rozpoczęciu współpracy przy działalności męża była odpowiedzialna za szeroko pojęte sprawy biurowe, tj.: sporządzanie dokumentów handlowych w postaci faktur, dowodów magazynowych PZ i WZ, wypisywanie CMR, tworzeniu wniosków i zleceń fitosanitarnych oraz wykonywaniu przelewów na rzecz kontrahentów. Kobieta uczestniczyła w spotkaniach z kontrahentami jej męża, zajmowała się również przygotowaniem umów, drukiem etykiet, wydawała kartony dostawcom, a także odbiorem towaru od dostawców, w tym sprawdzaniem jego jakości. P. Ż. w dniu 20 sierpnia 2018 roku została upoważniona przez J. Ż. do załatwiania w jego imieniu wszelkich spraw przed (...) Wojewódzkim Inspektorem Ochrony (...) i Nasiennictwa.

(zeznania świadka M. B. – protokół rozprawy z dnia 25 września 2019 roku min. 5:31 – 14:08, k. 39v; zeznania świadka P. K. – protokół rozprawy z dnia 25 września 2019 roku min. 14:08 – 25:43, k. 39v; zeznania świadka A. K. – protokół rozprawy z dnia 25 września 2019 roku min. 25:43 – 32:43, k. 39v; zeznania świadka D. K. – protokół rozprawy z dnia 25 września 2019 roku min. 32:43 – 37:05, k. 40; zeznania świadka R. W. – protokół rozprawy z dnia 25 września 2019 roku min. 37:05 – 44:09, k. 40; przesłuchanie P. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 3:19-30:10, k. 51; przesłuchanie J. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 30:10-39:12, k. 51 – 52; pełnomocnictwo, akta ZUS k. 27; faktury, akta ZUS k. 39 – 51)

P. Ż. o ciąży dowiedziała się we wrześniu 2018 roku, natomiast stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży od dnia 15 listopada 2018 roku.

przesłuchanie P. Ż. – protokół rozprawy z dnia 15 stycznia 2020 roku min. 3:19-30:10; karta ciąży, k. 55 – 56; karta informacyjna, k. 57 – 58)

P. Ż. i J. Ż. są małżonkami oraz prowadzą wspólne gospodarstwo domowe.

(okoliczność bezsporna)

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności przedstawione przez strony dokumenty, zeznania świadków M. B., P. K., A. K., D. K. i R. W., a także przesłuchania ubezpieczonej i płatnika składek.

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie, czy zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych P.

Ż. jako osoby współpracującej, nosi cechy pozorności i zostało dokonane jedynie dla uzyskania tytułu do ubezpieczeń społecznych i skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia w związku z macierzyństwem.

W ocenie Sądu zeznania wszystkich świadków w niniejszej sprawie są jasne, logiczne i wzajemnie niesprzeczne. Co przy tym istotne, wersję zdarzeń przedstawioną przez skarżącą oraz płatnika składek potwierdza aż pięciu zeznających w tej sprawie świadków, będących kontrahentami płatnika składek, a zatem osobami niezainteresowanymi sposobem rozpoznania sporu. Z zeznań świadków jasno wynika, że wnioskodawczyni w spornym okresie współpracowała przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez J. Ż., przejęła istotną część jego obowiązków. Skarżąca utrzymywała kontakty z kontrahentami, zajmowała się wystawianiem dokumentów w imieniu męża, nadzorowała dostawy. Zeznania świadka, wnioskodawczyni i płatnika składek wzajemnie się uzupełniają i są wiarygodne oraz znajdują potwierdzenie w przedstawionych w toku postępowania dokumentach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej w świetle zgromadzonego materiału dowodowego zasługuje na uwzględnienie i powoduje zmianę zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2020 r., poz. 266 z późn. zm., dalej jako: „u.s.u.s.”) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 1 u.s.u.s., obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Ponadto jak stanowi art. 11 ust. 2 u.s.u.s., dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają na swój wniosek osoby objęte obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi, wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10.

Zgodnie zaś z treścią art. 8 ust. 11 analizowanej ustawy, za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

W myśl zaś art. 36 ust. 1 ustawy systemowej każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych.

Ponadto wskazać należy, iż stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz.U. z 2014 r., poz. 159) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą. Zgodnie zaś z art. 29 ust. 1 pkt 1 wyżej wymienionej ustawy z zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego urodziła dziecko.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie pozostawała okoliczność, czy w okresie od 25 lipca 2018 roku, odwołująca się P. Ż. posiadała status prawny osoby współpracującej w rozumieniu art. 8 ust. 11 u.s.u.s., a w konsekwencji, czy zachodzą przesłanki z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 5 ustawy systemowej do objęcia jej w spornym okresie obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i wypadkowym. Organ rentowy zarzucał, że zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych jako osoby współpracującej przy prowadzeniu działalności gospodarczej męża oraz podjęte przez nią - w ramach tej współpracy - czynności, służyły jedynie sztuczemu wykreowaniu tytułu prawnego do objęcia jej obowiązkowo ubezpieczeniami: emerytalnym, rentowymi i wypadkowym oraz dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym.

Na wstępie podkreślenia wymaga, że w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (art. 477⁹ i art. 477¹⁴ k.p.c.) i tylko

w tym zakresie podlega ona kontroli Sądu, zarówno pod względem jej formalnej poprawności, jak i merytorycznej zasadności (por. postanowienie SN z dnia 22 lutego 2012 r., II UK 275/11, LEX nr 1215286). Tym samym przedmiotem kontroli Sądu nie była wysokość podstawy wymiaru składek zadeklarowana z tytułu współpracy ubezpieczonej, lecz kwestia podlegania przez P. Ż. wyszczególnionym wyżej ubezpieczeniom społecznym. We wskazanym wyżej zakresie zaskarżona decyzja podlegała kontroli Sądu pod względem jej merytorycznej zasadności.

W przedmiotowej sprawie bezspornym pozostawało, że P. Ż. jest żoną J. Ż. oraz pozostaje z nim we wspólnym gospodarstwie domowym. Spór natomiast dotyczył kwestii faktycznej współpracy ubezpieczonej z płatnikiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej w spornym okresie. Kwestią sporną, poddaną ocenie Sądu Okręgowego, było więc jedynie ustalenie, czy stosunek prawny łączący wnioskodawczynię i płatnika w okresie od dnia 25 lipca 2018 roku spełniał kryterium uznania go za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Przeprowadzone zaś w tym kierunku postępowanie dowodowe doprowadziło Sąd Okręgowy do przekonania, że ubezpieczona P. Ż. w spornym okresie współpracowała z zainteresowanym płatnikiem J. Ż. przy prowadzeniu przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej, a w konsekwencji decyzja organu rentowego została słusznie zakwestionowana.

Podkreślić należy, że orzecznictwo Sądu Najwyższego wskazuje, iż za współpracę przy prowadzeniu działalności gospodarczej, powodującą obowiązek ubezpieczeń emerytalnego i rentowych uznać należy taką pomoc udzieloną przedsiębiorcy przez jego małżonka, która ma charakter stały i bez której stanowiące majątek wspólny małżonków dochody z tej działalności nie osiągałyby takiego pułapu, jaki zapewnia ich współdziałanie przy tym przedsięwzięciu. Takie rozumienie współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej odpowiada bowiem celom ustawy systemowej wyrażającym się przymusem ubezpieczenia, na zasadzie równości, wszystkich zarobkujących własną pracą, niezależnie od podstawy jej świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2012 r., III AUa 1581/11, pub. OSA 2013/8/108-120, podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2012 r., III AUa 445/12, LEX 1220774). Ocena, czy w konkretnej sytuacji pomoc świadczona przez małżonka może być uznawana za współpracę w rozumieniu art. 8 ust. 11 u.s.u.s., stanowiącą w myśl art. 6 ust. 1 pkt 5 tej ustawy podstawę do objęcia tej osoby obowiązkowymi ubezpieczeniami: emerytalnym i rentowymi, wymaga uprzednich ustaleń faktycznych co do charakteru i rodzaju tych czynności (wyrok Sądu Najwyższego z 20 maja 2008 r., II UK 286/07, pub. OSNP 2009/17-18/241).

Wskazać należy, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 6 stycznia 2009 roku, sygn. akt II UK 134/08 (pub. OSNP 2010/13-14/170, OSP 2011/4/37) określił cechy konstytutywne pojęcia "współpraca przy działalności gospodarczej", o której mowa w art. 8 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych wskazując, iż są nimi występujące łącznie: a) istotny ciężar gatunkowy działań współpracownika, które nie mogą mieć charakteru wtórnego, b) bezpośredni związek z przedmiotem działalności gospodarczej, c) stabilność i zorganizowanie oraz d) znaczący czas i częstotliwość podejmowanych robót (podobnie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2010 r., sygn. akt II UK 315/09).

Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu obowiązującym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych (por. wyrok SN z dnia 7 stycznia 2010 r., II UK 148/09, LEX nr 577847), to na P. Ż. spoczywał w przedmiotowej sprawie ciężar wykazania faktu współpracy z J. Ż. przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej, ponieważ to wnioskodawczyni z powyższego faktu wywodzi skutek prawny w postaci spełniania wszystkich przesłanek uznania ją za osobę współpracującą z osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą w rozumieniu art. 8 ust. 11 ustawy systemowej, a w konsekwencji istnienia tytułu prawnego z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy systemowej do objęcia jej ubezpieczeniami społecznymi.

Oceniając pod kątem powyższych przesłanek zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy, Sąd Okręgowy uznał, że pozwala on na przyjęcie, iż wnioskodawczyni współpracowała przy prowadzeniu działalności gospodarczej męża w okresie od dnia 25 lipca 2018 roku. Podejmowane przez nią w tym okresie czynności dotyczące pomocy w prowadzeniu działalności gospodarczej płatnika składek miały istotne znaczenie, były z nią bezpośrednio związane, a także miały charakter stały i systematyczny. Dokonując takiego ustalenia Sąd miał na uwadze fakt wykonywania

przez skarżącą czynności związanych ściśle z działalnością gospodarczą jej męża. Sąd ustalił także, iż istniała faktyczna potrzeba współpracy odwołującej w wykonywaniu działalności gospodarczej jej męża, współpraca ta była wykonywana w znaczącym wymiarze i systematycznie, miała także istotne znaczenie dla przychodów prowadzonej przez zainteresowanego działalności gospodarczej oraz znaczący ciężar gatunkowy. W tym kontekście należy zwrócić uwagę przede wszystkim na zeznania świadków M. B., P. K., A. K., D. K. i R. W., będących osobami obcymi dla stron postępowania, którzy w sposób spójny, zbieżny i wiarygodny wskazywali, iż w okresie poprzedzającym okres objęty zaskarżoną decyzją P. Ż. uczestniczyła wraz ze swoim mężem w spotkaniach z nimi przy okazji zawierania umów handlowych, dostaw towaru, współpracowała z kontrahentami firmy, podpisywała faktury i wystawiała inne dokumenty w imieniu płatnika.

W świetle powyższych zeznań świadków, na wiarę zasługiwały zbieżne z nimi depozycje ubezpieczonej oraz płatnika, z których wynikało, że P. Ż. podejmowała się szeregu czynności o charakterze organizacyjnym i biurowym, bez dopełnienia których prowadzenie działalności gospodarczej przez płatnika składek pozostawałoby znacznie utrudnione. Zgromadzone dowody wyraźnie wskazują na istnienie uzasadnionej gospodarczo potrzeby współpracy P. Ż. ze swoim mężem przy prowadzeniu przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej. Podjęcie przez ubezpieczoną tej współpracy podyktowane było niewątpliwie zamiarem odciążenia płatnika składek od szeregu czasochłonnych czynności o charakterze typowo biurowym (wystawianie faktur, dowodów magazynowych), a także możliwość zastępowania go przy okazji dostaw towaru czy spotkań z kontrahentami. Wynikający z nich rodzaj i charakter wykonywanych przez ubezpieczoną czynności jednoznacznie wskazuje na ich stałość i istotność dla działalności płatnika. Pozostawały one w bezpośrednim związku z przedmiotem działalności oraz charakteryzowały się pewną systematycznością, stabilnością i zorganizowaniem.

Prawem przedsiębiorcy pozostaje przy tym wybór, czy zatrudni pracownika do realizacji części niezbędnych czynności o charakterze organizacyjnym czy technicznym, aby mieć możliwość wykonywania pozostałych obowiązków, czy sam zajmie się wskazanymi czynnościami kosztem zwiększonego wysiłku, czy też powierzy część stałych i istotnych zadań osobie współpracującej, legitymującej się przy tym wobec płatnika składek określonym stopniem zaufania, zwłaszcza w materiałach o charakterze finansowym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika również, aby stan zdrowia odwołującej w momencie rozpoczęcia współpracy przy wykonywaniu działalności uniemożliwił jej prowadzenie. Należy podkreślić, iż same twierdzenia organu rentowego, że współpraca ubezpieczonej z płatnikiem składek faktycznie nie była prowadzona, a ubezpieczona jedynie upozorowała ten fakt, są zdecydowanie niewystarczające do uznania, iż tytuł do ubezpieczenia nie powstał. Dowodów podważających fakt prowadzenia działalności gospodarczej organ rentowy w toku postępowania nie przedłożył, podtrzymując jedynie argumentację wyrażoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Należy uwypuklić również, iż podjęcie i wykonywanie przez kobietę w ciąży pozarolniczej działalności gospodarczej lub współpracy przy takiej działalności, nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie przez nią wyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem, jeżeli działalność ta - co w niniejszej sprawie zostało wykazane - była faktycznie wykonywana (por. wyrok SN z dnia 6 lutego 2006 r., III UK 156/05, LEX nr 272549). Sąd podziela przy tym stanowisko wyrażone w wyroku SA w Gdańsku z dnia 19 października 2016 r., III AUa 803/16 (LEX nr 2237392), zgodnie z którym jeżeli małżonkowie chcą zalegalizować pewną formę współpracy, choćby nawet w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, a podjęta przez nich forma współpracy spełnia wszystkie ustawowe przesłanki do objęcia jej ubezpieczeniem społecznym, to nie można żądać od nich zmiany łączącego ich stosunku prawnego, bowiem to w ich gestii leży wybór takiego stosunku, a ten zazwyczaj jest uwarunkowany interesem każdej ze stron, co nie może być oceniane jako naganne.

W konkluzji stwierdzić należy, iż organ rentowy bezzasadnie stwierdził w zaskarżonej decyzji, iż ubezpieczona od dnia 25 lipca 2018 roku nie podlegała ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu z tytułu współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez płatnika J. Ż., bowiem – wobec ustalonego faktu rzeczywistego wykonywania tej pracy przez ubezpieczoną w spornym okresie – nie można było jej współpracy przy działalności gospodarczej męża uznać za pozorną

i fikcyjną, zaś wynikającego z tego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych za niezasadnego i mającego na celu uzyskanie jedynie ubezpieczeniowej ochrony prawnej.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczona P. Ż. podlega od dnia 27 lipca 2018 roku obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym tj. emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu z tytułu współpracy przy prowadzonej przez J. Ż. pozarolniczej działalności gospodarczej. Należy przy tym podkreślić, że wskazanie w wyroku daty 27 lipca 2018 roku jako początku okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym, zamiast prawidłowej 25 lipca 2018 roku, stanowiło jedynie efekt oczywistej omyłki pisarskiej.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2020 roku Sąd sprostował oczywistą omyłkę pisarską w treści sentencji wyroku poprzez wskazanie jako prawidłowej daty 25 lipca 2018r. jako daty początkowej podlegania ubezpieczeniom przez odwołującą.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w punkcie 2. wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., przy zastosowaniu § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zasądzając je od organu rentowego na rzecz odwołującej się w wysokości stawki minimalnej, tj. w kwocie 180 złotych.

Zarządzenie: Odpis wyroku z uzasadnieniem

Doręczyć ZUS wypożyczając akta rentowe